

du-le, după puțină timp, răspunsă că, prin ori-ce chipuri și mijloce voră putea, să potolască această rescólă a poporului, toți în unire găsiră cu calle a cere de la Pașii cetățitoră, de prin prejurulă țerră Românesci, să le trimită ôste otomană împotriva perturbatoriloră liniștei publice. Ênsă menționatulă C. Samurcașă fiindă și elă unulă d'între boieră Divanului, în aparință se arătă împărtășindă această părere, ieră în ascunsă, pe când se hotărâse a se sub-scrie disele cărți de invitare către Turci, elă însciință, despre această, pe consululă Russă. Acestă întempină lucrulă, poprindă pe cellă ântâiă d'între boieră țerră, marele Bană Grigorie Brâncovenu, d'a sub-scrie, precum și pe cei-l'âlți boieri, pentru cuvântulă că trecerea turciloră pe pământulă țerră Românesci, este contrariă stipulațiuniloră din tractatele de pace incheiate între Russia și Turcia. Îi mai povățui totă-de-o-dată și d'a se feri, câtă voră putea, de nișce desbateră care n'ară avea chiară pentru ei ênșii rezultate mulțumitóre. În modulă acesta fu poprită trimiterea cărțiloră la Pașii cetățitoră. Dér pe când boieră erauă și nópțe frământați de aceste turburátóre gânduri, nesciindă ce să facă, ca nu cum-va fôră voia loră să greșescă, de uă dată se pomeniră și cu uă altă scire, cu totulă neașteptată, cum că și în Moldova se ivise, fôră veste, ună altă evenimentă de uă însemnătate și mai mare.